

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Харманли.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. /нова с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г. туристически данък.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1)/доп. с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В производствата по настоящата алинея служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производството по обезпечаване на данъчни задължения-на публични изпълнители.

(2) **изменен с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г.** Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс .

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) **отменена с Решение №640, отр. В Протокол №42/28.01.2011 г.**

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) **допълнена с Решение №640, отр. В Протокол №42/28.01.2011 г.** Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5)**нова с Решение №640, отр. В Протокол №42/28.01.2011 г** За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на КДОО “ Местни данъци и такси “ при Община Харманли
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) **изменена с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г.** Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.”

(2) **изменена с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г.** На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.”

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. /изменен с Решение№274/23.01.2009 отр.в Протокол №17 и Решение 640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г./ Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя както следва :

- за жилищни имоти на физически лица и предприятия – 1,0 на хиляда върху данъчната оценка по чл.20 от ЗМДТ;

- за нежилищни имоти на физически лица - 1,0 на хиляда върху данъчната оценка по чл. 20 от ЗМДТ;
- за нежилищни имоти на предприятия /ЮЛ и ЕТ / - 1,5 на хиляда върху данъчната оценка по чл.21 ал1 от ЗМДТ.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17./изм. С Решение №440/29.01.2010г., Протокол №30/ (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата от отчетната стойност и данъчната оценка

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл.20. изменен с Решение №640, отр. В Протокол №42/28.01.2011 г. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянно им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. /доп. с Решение №274 /23.01.2009 отр.в Протокол №17/ Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3)/нова с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях по давност.

(4) /предишна ал.3 Решение №440/29.01.2010г., Протокол №30/ Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(5) /предишна ал.4 Решение №440/29.01.2010г., Протокол №30/ Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5)/предишна ал.5 Решение №440/29.01.2010г., Протокол №30/ Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34./доп. с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност-към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. /доп. с Реш. 274/23.01.2009г., Протокол №17; доп. с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 и ал.3 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

в) /нова с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ **0,7** на сто-за придобитите по давност недвижими имоти и ограничените вещни права;

г) /нова с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ **5** на сто-за всички безвъзмездно придобити имущества извън случаите по буква „а“, „б“ и „в“, за придобитите по давност недвижими имоти и ограничените вещни права, както и за погасените чрез опрощаване задължения.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия

имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) /изм. С Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.32, ал.3-към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV **Данък върху превозните средства**

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.41. (1) За леките автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

1. до 37 kW включително – **0,34** лв. за 1 kW;
2. над 37 kW до 55 kW включително – **0,40** лв. за 1 kW;
3. над 55 kW до 74 kW включително – **0,54** лв. за 1 kW;
4. над 74 kW до 110 kW включително – **1,10** лв. за 1 kW;
5. над 110 kW – **1,23** лв. за 1 kW;

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл.55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.
2. къмпинг ремарке - **20** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **12** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **25** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **35** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **50** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **75** лв.
6. над 750 куб. см – **100** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **4** лв.
2. над 400 кг – **6** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **100** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **200** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса е в размер **10** лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	342	600
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **150** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер на **300** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **7** лв.
3. над 37 kW – **30** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **50** лв.

(12) **изм. С Решение №640, отр.в Протокол №42/28.01.2011 г.** Данъкът за шейни и превозни средства от категория L7e по Закона за движението по пътищата е в размер **50** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	60	120
	13	14	120	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	120	160
	17	19	160	217

	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за един джет - в размер **100** лв.
2. за скутери - в размер **2,70** лв. за киловат;

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
2. за параплан – **12** лв.
3. за делтаплан – **12** лв.
4. за мотоделтаплан – **20** лв.
5. за свободен балон – **30** лв.
6. за планер – **30** лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW вкл., снабдени с действащи катализаторни устройства, данъкът се заплаща с 50 на сто намаление.

(2) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи, снабдени с "екодвигатели", съответстващи на стандартите "Евро 2", "Евро 3", "Евро 4" и "Евро 5", данъкът по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 се заплаща с 50 на сто намаление.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазвитите планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

Чл. 46. (1) **изм. с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г.** Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове : от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината за която е дължим . На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто .”

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл.54, ал.2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V **Патентен данък**

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) **/нова с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/** При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобетатерят дължи от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят-включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №2.

(7) **/предишна ал.6-Решение №440/29.01.2010г., Протокол №30/** Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. **изм. с Решение №640, отр. в протокол №42/28.01.2011 г.** Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1-36 от Приложение №4 към Глава втора, раздел V от ЗМДТ, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най – висок размер; за извършване на повече от три вида дейност облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на

приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) /доп. с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол№30/ Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) /нова с Решение №440/29.01.2010 г., Протокол №30/ Приема се , че дейността не се извършва от постоянно място , когато промяната през годината на местонахождението на обекта , от който се извършва дейността , води до промяна в размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния

търговец. В случаите по чл.54, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI
Туристически данък
Нов с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г.

Чл. 57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) Размерът на данъка за всяка нощувка съобразно категорията на средствата за подслон и местата за настаняване е както следва :

1. за средствата за подслон и местата за настаняване :

- а) категория 1 звезда - 0,30 лв. за нощувка ;
- б) категория 2 звезди - 0,40 лв. за нощувка ;
- в) категория 3 звезди - 0,50 лв. за нощувка ;
- г) категория 4 звезди - 0,60 лв. за нощувка ;
- д) категория 5 звезди - 0,80 лв. за нощувка ;

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД,$

където:

P е разликата за внасяне;

PД - размерът на данъка по ал.1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване за календарната година;

Д - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

Чл. 59. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноски на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноски на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноски на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6 /изменен с Решение №274 /23.01.2009 отр.в Протокол №17/ (1) За 2009г първата вноски по чл.11,ал.1 се внася в срок от 1 март до 30 април .

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 7 /нов с Решение №440/29.01.2010г. отр. в Протокол №30/ (1) За 2010 г. първата вноски по чл.11, ал.1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 8 /нов с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г./ Общинският

съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31 януари 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

§ 9 / нов с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г./

(1) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване е определен с разпоредбите на пар.26 ал.2 на Преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на ЗМДТ / дв.98 /14.12.2010г/.

(3) Декларацията по чл. 57, ал. 5 не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§ 10 / нов с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г./ Наредбата влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на промените в чл.20, които влизат в сила от 1 юли 2011 г.

§ 11 /изменен с Решение№274/23.01.2009 отр.в Протокол №17, предишен § 7 Решение №440/29.01.2010 г., отр в Протокол №30// Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица

§ 12 / нов. с Решение№274/23.01.2009 отр.в Протокол №17, предишен § 8 Решение №440/29.01.2010г., отр. в Протокол №30/ Тази наредба е приета на основание чл 21, ал.1 т.23 от ЗМСМА и чл. 8. чл. 62, чл.63, чл.66 и чл.67 от Закона за местните данъци и такси и с **Решение №67 / 30.01.2008г. отр. в Протокол №4 на ОБС гр. Харманли**, изменена и допълнена с Решение№274/23.01.2009 отр.в Протокол №17; **изменена и допълнена с Решение №640, отр. в Протокол №42/28.01.2011 г./**

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места
I-ва	град Харманли
II-ра	Всички села от Община Харманли

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	75 лв	25 лв
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1—2 звезди	5 лв	1 лв
3 звезди	10 лв	6 лв
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	2 лв	1 лв
3 звезди	6 лв	3 лв
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	2 лв	1 лв
3 звезди	6 лв	2 лв
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	2 лв	1 лв
3 звезди	10 лв	6 лв
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	10 лв	3 лв
3 звезди	24 лв	10 лв

— НОЩНИ: 2 звезди	14 лв	5 лв
3 звезди	36 лв	20 лв
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	100 лв	75 лв
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
	I 8 лв	2 лв
4. Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
	I 35 лв	5 лв
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	I 220 лв	50 лв
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	I 240 лв	40 лв
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
	I 900 лв	500 лв
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	I 50 лв	40 лв
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	I 330 лв	100 лв
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:		
	I 270 лв	60 лв
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.		
	I 336 лв	180 лв
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.		
	I 230 лв	130 лв
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.		
	I 180 лв	60 лв

14. Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 110 лв 60 лв
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 275 лв 180 лв
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта: I 450 лв 190 лв
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 700 лв 280 лв
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 220 лв 100 лв
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта: I 300 лв 100 лв
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 340 лв 60 лв
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 880 лв 300 лв
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 4200 лв 3000 лв
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 960 лв 500 лв
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 3600 лв 2000 лв
25. Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 530 лв 200 лв
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта. I 500 лв 500 лв

27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта. 240 лв 150 лв
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта. 110 лв 150 лв
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта. 72 лв 50 лв
30. Заложни къщи 12 000 лв 3 000 лв
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта. 90 лв 30 лв
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта. 865 лв 300 лв
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 146 лв 100 лв
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 17 лв 8 лв
в) За зали за боулинг и кегелбан — за игрален коридор , и билиард – за маса е 72 лв 40 лв
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: за 1 кв.м. 2,50 лв 1,50 лв и за един фитнес уред 540 лв 300 лв
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта: 240 лв 130 лв

36. Мелничарски услуги:

а) За мелници за брашно — данъкът се определя на линеен сантиметър от дължината на млевната линия без значение от местонахождението на обекта в размер на **18 лв**

б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя без значение на местонахождението на обекта в размер на **600 лв**

37. Услуги с атрактивен характер - данъкът се определя без значение от местонахождението на обекта както следва :

а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв.
б) други МПС	850 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство без - 2000 лв.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 330 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 11 лв.	

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОБС:.....
/д-р Пламен Делчев/

ПРОТОКОЛИСТ:.....
/Галя Христова/